

Sygn. akt III Cz 1127/19

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Tomasz Pawlik

Magdalena Balion – Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 stycznia 2020 r. w G.

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko P. J. (1), B. J. (poprzednio F.), P. J. (2) i K. J.

o wydanie nieruchomości

na skutek zażalenia pozwanego P. J. (1)

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 22 maja 2019 r., sygn. akt I C 2336/18

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od pozwanego P. J. (1) na rzecz powódki kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik

Sygn. akt III Cz 1127/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w punkcie 2 postanowienia z dnia 22 05 2019r. między innymi odrzucił sprzeciw pozwanego P. J. (1) od wyroku zaoczonego z dnia 27 02 2019r., uznając, że wobec oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do jego wniesienia, pozwany nie dochował terminu do jego wniesienia

Orzeczenie zaskarżył **pozwany P. J. (1)**, który wniósł o przywrócenie pozwanemu terminu do wniesienia sprzeciwu oraz o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Zarzucił, że przy ferowaniu zaskarżonego postanowienia naruszono regulację art. 344 § 1 oraz art. 168 § 1 k.p.c., poprzez odmowę przywrócenia terminu i odurzenie sprzeciwu „pomimo, iż pozwany uprawdopodobnił, że nie wniósł sprzeciwu w terminie bez własnej winy”. W ocenie skarżącego Sąd Rejonowy „nie uwzględnił w wystarczającym stopniu choroby pozwanego konieczności opieki nad nim”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Adresowana do pozwanego przesyłka zawierająca odpis wyroku zaocznego została doręczona na adres, pod którym pozwany w dacie doręczenia miał miejsce zamieszkania, czemu w żadnym miejscu nie zaprzeczył.

Doręczyciel dokonując doręczenia nie zastał skarżącego pod wskazanym powyżej adresem, w konsekwencji czego stosownie do regulacji art. 139 § 1 k.p.c. przesyłka pocztowa zawierająca powyższe pismo została w dniu 01 03 2019r. złożona

w placówce pocztowej, o czym umieszczono zawiadomienie w miejscu doręczenia, a następnie po upływie terminu w dniu 12 03 2019r. doręczyciel powtórzył czynności zawiadomienia (dowód doręczenia: k- 76 akt). Pomimo tego skarżący nie odebrał przesyłki pocztowej, wobec czego należy uznać ją za doręczoną z dniem 18 03 2019r. i od dnia następnego rozpoczął biec przewidziany w art. 344 § 1 k.p.c. dwutygodniowy termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, który upłynął z dniem **02 04 2019r.**

Regulacja art. 168 § 1 i § 2 k.p.c. uzależnia przywrócenie terminu procesowego od kumulatywnego spełnienia przesłanek: braku winy strony w uchybieniu terminowi i powstanie w wyniku tego uchybienia ujemnych dla niej skutków procesowych.

Pozwany wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dopiero w dniu 05 04 2019r., tj. już po upływie powyższego terminu.

Zgodnie z twierdzeniami skarżącego do uchybienia terminu miało dojść

ze względu na tan zdrowia skarżąco będącego następstwem amputacji palca stopy, co spowodowało, że miał on trudności w poruszaniu się w mieszkaniu, jaki poza nim.

Z materiału sprawy wynika jednak, że skarżący był o hospitalizowany od 8

do 14 stycznia 2019r. tj. oraz że był niezdolny do pracy od 8 stycznia do dnia 1 lutego 2019r., w okresie poprzedzającym doręczenie mu odpisu wyroku zaocznego.

Gdyby nawet przyjąć, że w późniejszym okresie miał on w dalszym ciągu trudności w poruszaniu się, to w tym czasie mieszkał on z innymi osobami, przy których pomocy miał on możliwość sprawdzania skrzynki pocztowej.

Nie czyniąc tego nie dochował on zatem należytej staranności przy odbiorze kierowanej do niego korespondencji pocztowej, co równoznaczne jest z jego niedbalstwem przy ich dokonywaniu i dlatego ponosi on winę w niedochowaniu terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego.

W świetle przywołanej powyżej regulacji czyni to jego wniosek o przywrócenie terminu do wniesieniu sprzeciwu od wyroku zaocznego bezzasadnym i obligowało Sąd pierwszej instancji do jego oddalenia, a w konsekwencji tego do odrzucenia samego sprzeciwu - w oparciu o regulację art. 344 § 3 k.p.c. - jako wniesionego po upływie terminu.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu i zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu art. 385 k.p.c. związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., a to z mocy zwartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone rozstrzygnięcie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono w na mocy art. 385 k.p.c. związku z art. 397

§ 2 zd. 1 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację

art. 98 § 1 k.p.c., biorąc pod uwagę, iż skarżący uległ w całości w postępowaniu zażaleniowym i powinien zwrócić powódce poniesione przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa procesowego.

SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik